

valg, der paa et Medlem nær bestod af de samme Medlemmer, som Udvalget bestaar af i Nar, i den afgivne Betænkning følgende:

„Naar Djemedet for den gældende Margarine-lov væsentligst var Hensynet til det engelske Marked, kan det samme Motiv næppe, i alt Fald ikke med tilnærmelsesvis lignende Styrke, gøres gældende for Lovgivningsmagtens Indskriften overfor Margarineosten. Vor Ostproduktion staar ikke paa noget højt Standpunkt. I de senere Nar har man dog enkelte Steder søgt at forbedre Skummetællekosten ved Tilfætning af Fedtstoffer. Det er muligt, at der ad den Vej kan staves en Fremtid for vor Ostproduktion. Lægges man nu trykkende Vaand paa denne Produktion, kan der være Fare for, at dens videre Udvikling kan hæmmes. Flertallet har derfor ogsaa været meget betænkelig ved i nogen Henseende at inddrage Margarineostefabrikationen under Lovens Kontrol. Da det imidlertid i Lovforslagets Motiver er oplyst, at der i England arbejdes for at faa vedtaget Lovbestemmelser om Mærkning og Fakturering m. m. af Margarineost i Lighed med Bestemmelserne for Margarinen, og at det ventes, at disse Bestræbelser i en nær Fremtid ville føre til Maalet, skal man dog ikke modsætte sig, at dette allerede nu paabydes her, idet man finder det rigtigt, at vor Lovgivning paa disse Omraader snarere er forud end bag efter andre Landes og særlig Englands. Derimod maa Flertallet fraraade Vedtagelsen af Bestemmelserne om Bogføring m. m. for Fabrikationen og Forhandlingen af Margarineost, da man ikke ser tilstrækkelig Grund til ogsaa at lægge dette Vaand paa Produktionen, og ligeledes maa man allerede af den Grund modsætte sig Bestemmelserne om Detailhandelen med disse Oste, som saadanne Bestemmelser, dersom der er Grund til at vedtage dem; hvad der dog intet er oplyst for Udvalget om, ikke have deres naturlige Plads paa denne Lov, men derimod paa Loven om „Tilflyn med Salg af Levnedsmidler m. m.“

Skønt det samme Flertal i Udvalget i Nar nærer de samme Betæneligheder ved Lovgivningsmagtens Indskriften overfor Margarineosten, som det nærede i Fjor, og skønt det fremgaar af Konsulent Fabers Indberetning til Landhusholdningssekskabet, som findes gengivet i Bilag til Betænkningen under Nr. 3, at der ikke længere er Udsigt til, at der i England i en nær Fremtid ad Lovgivningsvejen vil blive skredet ind overfor Fabrikationen, Forhandlingen eller Indførslen af Margarineost — kan Udvalget dog tiltræde Bestemmelserne om Mærkning af Margarineosten, idet man erkender Betydningen af ikke blot paa bedst mulige Maade at værne England mod at kunne blive bedraget med danske Mejeriprodukter, men ogsaa af at vanskeliggøre uvillige Konkurrenters og andres Arbejde paa at svække den Tillid, vi paa dette Omraade nyde derovre. Bestemmelsen om, at ogsaa Fabrikantens Navn skal være angivet paa Osten, finder man derimod ikke rigtig, saa meget mindre som det ved Indførslen af Margarineost vil være umuligt, at dette kan overholdes. Ogsaa kan Udvalget i Nar tiltræde Bestemmelserne for Detailhandelen med Margarineost, da det er oplyst for Udvalget, at der herhjemme ret almindeligt foregaar Bedragerier med disse Oste, og ligeledes kan man billige, at disse Bestemmelser indsættes paa Margarine-oven, da der i Nar ingen Udsigt er til, at Lovforslaget om „Tilflyn med Salg af Levnedsmidler“ vil blive gennemført i en saadan Stikelse, saa Bestemmelserne skulde kunne passe bedre der. Bogføringsbestemmelserne ser Udvalget derimod fremdeles ikke tilstrækkelig Grund til at vedtage.

Indenrigsministeren har for Udvalget fremsat Ønsket om at faa en lignende Bemyndigelse til at forbyde Udførselen af Margarineost — som han har til at forbyde Udførselen af Margarine — saafremt han skulde komme til at finde dette nødvendigt. Da Udvalget ikke tvivler om, at en saadan Bemyndigelse kun vil blive brugt, naar det